

Түтөллөрнөн чүбөн утап

Бер читкө куйдым оеп,

Дэв эни аркамнан соя:

- Үзем үстердем! - диеп.

Дэв эни караган мине

Өнием эштө чакта.

Ашаткан ул, сот эчергән,

Бергө уйнаган хэтта.

Юындырган, киендергән,

Йорегән күтәрәп тә.

Өкиятләр дә сойләгән.

Йоклаткан тирбәтеп тә...

Кыярларга сулар сиптем

Елгадан ташып хәтта.

Мин дә кыярлар үстердем

Өбиемнәрдә чакта.

Түтәлдән кыярлар жыйдым

Кәрзингә оеп - оеп.

Дэв энигә кертәп бирдем:

- Үзем үстердем! - диеп.

С. Рэхмэтуллин